

Dinsdag 24 september 3013.

Rond 10.30 u. overloop ik met Placide en King wat we de volgende dagen zullen aankopen en wat we in Katako-Kombe zullen doen. We hebben vooral kabels en wat kleinigheden nodig voor de elektrische installatie van de pediatrie en het klooster van de nonnetjes. Voor dat laatste heeft een weldoener ons voldoende financiële ondersteuning gegeven.

Na de middag heb ik een korte vergadering met Alain en Tom van Memisa waarbij we enkele afspraken maken onder andere in verband met ons vervoer in Kinshasa de volgende dagen en de aankoop van de vliegtuigtickets voor de vluchten naar Lodja.

Morgen zal Hipolyte mij om 8.30 u. komen ophalen om bij CAA de tickets aan te kopen en daar afspraken te maken over onze bagage (al onze aankopen en valiezen, véél dus) die ik alleszins met ons in Lodja wil zien aankomen. Ook de veertigtal dozen van AzV voor de missie van Herman Devriendt moeten mee. Omdat ze bij Memisa vinden dat de direct betrokkene van die bagage, ik dus, de afspraken met CAA moet maken, staan ze erop dat ik met Hipolyte mee ga: "Jij zal méér invloed hebben dan iemand die hier in Kinshasa blijft," insisteren ze. "OK, 'no problem', ik zal klaar staan tegen 8.30 u."

Na de vergadering rijdt Camille van Memisa ons (Rik, King en Placide) naar Quing-Matériaux II in de rue Flambeau in Gombe, een gemeente van Kinshasa, waar ik twee citernes van 5000 liter en nog wat benodigdheden zal kopen.

Het plezante aan aankopen doen in zo'n gigantisch chaotische grootstad als Kinshasa is dat je hier ongegeneerd de 'sport' van het afbieden kunt beoefenen. Zoals vorige keren lukt mij dat nu ook zéér goed. Ik heb 'at the end' een mooie reductie van \$760 bekomen en betaal

'slechts' \$3240. Ik garandeer je: "Dat geeft een zeer goed gevoel!"

Van Gombe rijden we weer naar Limete, septième rue waar ik bij Vodacom mijn Congolees telefoonnummer wil laten verlengen. Dat lukt echter niet. Omdat Vodacom (te) regelmatig allerhande publiciteit verstuurt voor spelletjes en loterijen, was al mijn krediet opgebruikt en ook de \$10 die ik bij King achtergelaten had, was al een tijdje opgebruikt. Omdat er gedurende minstens drie maand geen krediet meer aangekocht was, werd mijn nummer geschrapt. Er staat mij dus niets anders te doen dan een nieuwe simkaart (nummer) aan te kopen.

Omdat alle winkels ondertussen gesloten zijn, praten we wat over 'du n'importe quoi' op een terras op het plein van de septième rue. De frisse Primus smaakt heerlijk.

Terug bij de Kapucijnen geef ik Placide de boeken die ik meegebracht heb, een multimeter, een soldeerbout, een koplampje en een flesje Deet (product tegen de muggen). Ook King krijgt een soldeerbout, een multimeter en Deet.

Na het avondmaal zet ik mij, zoals de vorige jaren, voor de poort op straat om de passage te bekijken. Er komt dikwijls iemand een praatje slaan. Deze keer valt vlak voor de poort een auto in panne in het midden van de weg. Ik help hem langs de kant duwen, de chauffeur heeft geen geld meer om benzine te kopen. Wat later komen twee jonge gasten voorbij. Na een 'bonsoir' blijven ze hangen; we praten over het leven in Europa, de lonen en de taksen, over Congo, ... Héél aangenaam en interessant.

In Kinshasa.